

Kitelepül az Illatos út „illata”

Meddig lesz még illatos az Illatos út? Az összes, környékbeli lakos szívesen megszavazná, hogy csak a neve maradjon illatos. Túlságosan sokat bosszantotta már őket az az orrfacsaró bűz, amely az Illatos útról áradt Erzsébet, a XX. kerület házai felé, s az ellenkező irányban az Üllői úti új lakótelepre.

Sokan elindultak már a szag után; újságírók, orvosok, lakók. Már 1925-ben cikkeztek arról, hogy ki kellene telepíteni az 1903-ban alapított *Allatfihérje Takarmányokat Előállító Vállalatot*, mert onnan jön a legtöbb bűz. Napjaink sajtója is megszólalt már többször a lakók és a gyárban dolgozók érdekében, parlamenti interpelláció is hangzott el, s most végre döntöttek a gyár sorsáról. *Kitelepítik Budapesttől 26–28 kilométerre*. Taksony körzetében, szántóterületen, vízhez közel építik fel az új üzemet.

Eleinte lovaskocsikon hozták ide naponta a sertéspesztisben, orbáncban elpusztult sertéseket, az elhullott lovakat, teheneket, vágóhídi hulladékokat, és havonta 70–80 mázsa húslisztet készítettek belőle. Az élelmiszeripar, baromfi-feldolgozóipar fejlődésével megnövekedett a hulladék mennyisége is, és a sok nyersanyag a gyárat többtermelésre ösztönözte. Most havonta 3500 mázsa húsliszt készül az üzemben, az országos szükséglet húsz százaléka. *Naponta 400 mázsa nyersanyag érkezik, javarészt ipari melléktermék, gyógyszeripari hulladék.*

A kitelepítés hírének nyomában — és ezen a januári reggelen külön örömmre nem a szag nyomában — elmentünk az üzembe. A kaputól néhány méterre azonban egyszerűen csak orvul, alattomosan rántórt, újra előkerült a szag. A gyár udvarán hólepte csonthalom.

— Este nyolckor jön a szállítmány, reggel tízig bekerül a sterilizáló, feldolgozó készülékbe — mondja *Gal Jenő* igazgató. — Amikor idejöttem, körülbelül tíz éve, teljesen nyitott gyártás folyt: például a sűrítő berendezé-

sekben, nyitott üstökben szabadon gőzölgött a hulladékanyagok leve. Ez volt a rákfenénk. Most már zárt kocsikban hozzák a nyersanyagot, a feldolgozó gépeket is zárt rendszerűvé alakítottuk, 1964. december 15-én fejeztük be a munkát. Bűzfelfogó kondenzátorokat szereltünk fel.

— Nem mondom, hogy már nincs bűz. Ha üzemzavar van, dugulás, vagy elromlik a vákuumszivattyú, akkor előfordulhat. A rossz szagú gázokat hideg vízzel nyeletjük el, lassú oxidálás közben elbomlanak. *Taksonyban automata berendezéssel dolgozunk majd*, a hulladékanyag a gépkocsiból nagy teljesítményű gyűjtőgépbe kerül, emberi kéz nem érinti addig, amíg kijön a kész takarmányszerkezt. Így épül a győri és a pécsi üzem is.

— Mikor költöznek?

— 1968-ban szeretnénk elmenni; előbb, mint ahogy tervezték. Az a baj, hogy a járási és megyei tanács eddig még nem adta meg a hozzájárulását. *Lassan fél éve húzódik a dolog*. Ha 1965 első negyedében nem kapjuk meg a hozzájárulást, nem tudjuk betartani a határidőket.

Pedig a döntés hírének hallatára a környék lakói már arra gondolnak, hogy talán még a tervezettnél is hamarabb elkerülhetne az üzem a fővárosból.

T. E.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: T. E.

Cím: Kitelepül az Illatos út „illata”

Forrás:

Magyar Nemzet

(Hely)

1955. jún. 9.

(Idő)

(Köl. v. fiz.)

(Oldal)

OSZTÁLYOZÁS

Tárgy

384.35

Hely

Idő

1955

Személy

Helyszám